

حکایت صحرا نورد

چناں بود تقدیر آں شاہباز
بحکم خدا راہ بستہ کشاد
حکایت چنین است یکے لا جواب
یکے ناگہاں سوئے صحرا چوں رفت
ندیدہ کسے آنچناں در چمن
سکوت آشنائے ہما نجا نشست
تفکر بہ انواع آواز کرد
ولے لہجہ چوں نوحہ خواں داشتند
خروشِ عنادل چوں در دشت زاغ
غزالان صحرا گریزاں زِ رم
تفکر گرفت دامنِ نیک مرد
بہ بحر تفکر گہے غوطہ زن
درِ یادِ ماضی یکایک کشاد
زِ خود رفتہ ماندہ بحالِ خراب
نہ رخشندہ چشمش مثالِ سراب
نہفتہ حکایت دراں چشمِ باز
تواں خواند مردے بہ روشن ضمیر

کہ ابنائے دنیا بسا زند باز
و صحرا نوردے بصرہا نمائد
حقیقت چنین است گوئی کہ خواب
چناں شور برپا بصرہا و دشت
نہ در شاہراہے نہ در انجمن
بزیر درختہ پناہے گرفت
ہر اک مختلف بود ہم فرد فرد
نہ چوں بلبلاں لغز خواں داشتند
بہ شیر و شغالاں پراگندہ راغ
سکون آشنا یاں چوں صیدِ حرم
گہے آبدیدہ گہے آہِ سرد
گہے خاک برسر خراشیدن
بہ جا بود شاعر ہماں کم سواد
خموشی بہ لب اندروں اضطراب
نہ رودے زِ اشکش نہ حوضِ پر آب
خموشی بہ لب نیز غمازِ راز
بدانش فراواں تدبیر کثیر

چوں تاکِ محبت شکست در چمن
 چوں در سوق و بازار الفت نیافت
 محبت چنین سحرِ پُرکار است
 بہ دامِ محبت گرفتار شد
 وحوش و طیور ہم شناسا شدند
 نہ فہمید غوغائے ہمسایگان
 ولے ایں چنین ماجرائے چرا
 گستے چرا رشتہ از شہر و باغ
 دلش چوں زِ ابنائے دنیا شکست
 چوں خواہی کہ دنیا توانا شود
 ہمہ کس بہ ہر کس بیاید بکار
 نہ دشمن شمارد کسے را کسے
 محبت کنی گر بہ مخلوق واللہ
 محبت بہ مخلوق حکمِ خدا ہست
 بہ ایں فکر ہر دو مراجع شدند
 بکارِ جہاں باز پرداختند
 حقیقت بہ شاعر شد ہم آشکار
 نہ باز آید آبِ رواں چوں بہار
 حیات اک دوام است چوں جوہار

سخنور شکست رشتہ انجمن
 بسوئے بیابان و صحرا شتافت
 بیابان و صحرا چوں گلزار است
 بہ صحرا مکیناں سروکار شد
 ہراساں نبودند نزد آمدند
 اشاراتِ الفت نہ شد رایگان
 سخنور بصحرا سرائے چرا
 گرفتے چرا راہ صحرا و راغ
 بناکرد رشتہ بہ انواعِ دشت
 بنی نوعِ انسان دانا شود
 توانا کسے را نداند نزار
 تقرب بدارد کسے با کسے
 محبت کنی تو یقیناً بہ اللہ
 محبت بہ ہر طور ردِ بلا ہست
 خراماں خراماں بہ شہر آمدند
 محبت بہ انساں بنا ساختند
 خزاں گر گزیدے نہ یابی بہار
 نہ بر کوہ راجع شود آبشار
 رواں است ہر دم ندارد قرار